

anledning til at benytte lejligheden til en mindre ændring, nemlig vedrørende vederlaget for sognefogder for foretagelse af udpantning for fordringer på under 100 kr. (lovens § 3).

Jens Hansen (S) fandt lovforslaget egnet som bidrag til spareforanstaltninger, og han kunne tiltræde det princip, at staten får balance mellem indtægter og udgifter på dette lovgivningsområde. Idet han oplyste, at retsafgifternes størrelse havde været drøftet i finansudvalget, der havde tilskyndet til en ændring heraf, anbefalede han på sit partis vegne lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Henry Christensen (V) betragtede også lovforslaget som et led i planerne om besparelser på 100 mill. kr., som finansministeren havde bebudet i forbindelse med finansieringsgrundlaget for folkepensionen. Han fandt dog, at statstakster, der forhøjes ud over statens udgift til de omhandlede ydelser, ikke kan betragtes som besparelser, men må betegnes som skatter. Han savnede nærmere oplysninger til belysning af, om det foreliggende linealforslag er velbegrundet for alle de afgifter, det omfatter, og han henviste i denne forbindelse til, at tinglysningsafgifter, stempelafgifter og andre afgifter er procent- eller promilleafgifter, der derfor automatisk er fulgt med i den inflatoriske udvikling. Baggrunden for, at der var underskud inden for f. eks. tinglysningsvæsenet, var efter hans opfattelse, at staten i stigende omfang har givet afkald på gebyrer til den gruppe mennesker, der i forvejen begunstiges af byggestøtte-lovgivningen, og lignende forhold gør sig gældende inden for andre afgiftsområder. Han så med velvilje på forhøjelse af retsafgifter i forbindelse med retssager, men fandt ikke, at der var rimeligt grundlag for de foreslåede forhøjelser af tinglysningsafgifterne.

Thestrup (KF) tilsagde en velvillig behandling af lovforslaget, selv om han ikke kunne være helt enig med finansministeren i, at retsafgifterne altid bør dække udgifterne til retsvæsenet. Han efterlyste i øvrigt en modernisering af gebyrerne, idet man ofte, når man skal beregne et sådant begyr, må helt tilbage til ældgamle reglermenter fra begyndelsen af forrige århundrede.

Helge Larsen (RV) ønskede ligeledes en forenkling i reglerne om gebyrer og sportler. Han fandt i øvrigt, at begrundelsen for at foretage forhøjelser af de afgifter, der som procent- eller promilleafgifter var steget i overensstemmelse med prisstigningen, ikke var så stærk som for gruppen af andre afgifter.

Aksel Larsen (DK) opfattede forslaget som en nødhjælp og kunne ud fra denne betragtning tiltræde det. Han håbede, der kom noget ud af de undersøgelser, der var i gang med henblik på ændret graduering m. v. af afgifterne.

Alfred Jørgensen (DR) fandt, at formålet med loven må være så vidt muligt at nå frem til takster af en sådan størrelse, at de i det store og hele dækker de faktiske udgifter på de omhandlede områder, og han var derfor tilfreds med, at finansministeren havde